

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1713/2024
25.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, чији је пуномоћник Радомир Ристић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 255/2024 од 02.02.2024. године, у седници одржаној 25.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 255/2024 од 02.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 255/2024 од 02.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 142/2023 од 30.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и као незаконит поништен члан 1. Анекса уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленим од 12.03.2021. године, закључен између тужиоца и туженог 16.03.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 177.750,00 динара, са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 255/2024 од 02.02.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи члан 2. Анекса I од 12.03.2021. године (погрешно означен чл.1), уговора о раду на неодређено време од 19.06.2017. године, закључен између тужиоца и туженог 16.03.2021. године. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке исте пресуде и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 139.500,00 динара са каматом.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Тужилац уз ревизију није пружио доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, јер у погледу примене члана 171. став 1. и 172. Закона о раду, постоји уједначена судска пракса. Образложење побијане пресуде за одлуку о одбијању тужбеног захтева, у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда (да је оспорена одредба анекса у складу са Правилником о раду) одговарају и усклађене су са владајућим правним схватањем, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.05.2021. године, ради поништаја спорне одредбе анекса уговора о раду у погледу елемената за обрачун зараде.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу изнетог, а применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић